

katov in notarjev jezikovno prakso izsili, ki bi potrebščinam v deželi nasprotovala in na vso pravosodstvo po Koroškem neprijetno vplivala. Zbor se izraža z ozirom nato, da so na Koroškem mesta, trgi, industrija, trgovina in obrt skoraj popolnoma v nemških rokah, za obdržanje utrakvističnih šol v jezikovno mešanih krajih, ker leži le v lastnem interesu koroških Slovencev, ki hočejo i znanaprej s svojimi nemškimi sosedi v miru živeti, da se jim daje možnost priložnosti nemškega prometnega jezika v šoli, tako da bodoje tudi v bodoče v tekmovalju uspešno stali ter v vojaški službi zadovoljni. Zbor svari že z ozirom na resne dogodke med balkansko vojno c. k. državno vlado, naj ne podpira vedno očitneje nastopivše panslavistično hrepenenje po jugu, ki hoče uresničiti samostojno jugoslovansko državo in jo združiti pozneje s Srbijo ter Črnogorjo; ne samo na Koroškem, marveč v vseh planinskih pokrajinah ter ob Adriji so interesi Nemcev in Nemcem prijaznih Slovencev ednaki z onimi dinastije in države. Več kot 1000 let so na Koroškem Nemci in Slovenci mirno skupaj živeli in se naprej razvijali; vroče želje tudi večine slovenskega ljudstva gredo v to, da se to razmerje vzdrži in da se na zunanje zahteve ne odpravi popolnoma zdrave razmere. Koroška Koroščem! To je geslo današnjega zbora, ki se spravi c. k. državni vladi na znanje.

To rezolucijo se je dalo na glasovanje v sobi pa tudi zunaj. Bila je z velikanskim navdušenjem skoraj enoglasno sprejeta; le maloštevilni Grafenauerjevi pristaši niso zanjo glasovali. S tem je bilo velevažno zborovanje zaključeno. S petjem koroških domačih pesmi se je prebilo večer.

Koroška še ni izgubljena! To je dokazalo to znamenito zborovanje. Veslovanska hujskarija se bode razbila ob pečinah koroškega gorovja!

Župnik Kneipp, plemeniti človekoljub

Je spojil svoje ime s Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo, ker je Kathreinerjeva okusna, zdrava in resnično ljudska kavina pijača.

Pozor ob tej dragini: Že 23 let vedno enako poceni ter ni v ceni nikoli poskočila!

Kathreinerjev zavoj za 10 usarjev dá 20 skodešč.

Politični pregled.

Cesarjeva bolezen se je hvala Bogu zopet izboljšala, tako da je huda nevarnost odpravljena. Zadnja poročila pravijo, da je katar skoraj popolnoma izginil in da hodi cesar že na male izprehode. Dal Bog, da bi naš presvitli vladar popolnoma okreval!

Delegacije so pričele svoje zasedanje. Otvoril jih je letos s prestolnim govorom nadvojvoda Franc Ferdinanda. Prestolni govor je bil prav kratek in se skoraj nič ni dotaknil zunanega položaja. Tudi govor zunanjega ministra grofa Berchtolda v nobenem oziru ni zadovoljil. Zalostno je, da davkoplačevalci, v kljub temu, da plačujejo grozovito visoke svote za zunanjo politiko, pravzaprav ne vedo, kako stojimo in v kakem razmerju smo z drugimi državami. Upajmo, da bodo delegacije ministru za znananje zadeve dale priložnost, da pojasni zunanjo politiko!

Državni proračun se je predložil delegacijam. Potrebščine ministerstva za zunanje zadeve znašajo 19,630.754 K, to je za 748.000 K več kot lani. Izredne potrebščine tega ministerstva pa znašajo 297.619 K (za 50.000 K več kot lani). — Potrebščine armade

znašajo 494,030.572 K (za skoraj 56 milijonov več kot lansko leto); izredne potrebščine pa znašajo 1,670.000 K (za 311.500 K več kot lani). Ako se od teh števil odtegne pokritje, potem znaša skupni čisti zahtev ek armade 485,184.415 K in je za 55,443.711 K večji nego doslej. — Pri vojni mornarici pa znaša skupni zahtev ek 76,266.710 K, to je za 799.500 K več nego doslej. — Od vseh teh svot plačala bode Avstrija 234,854.168 K, ostanek pa Ogrska. Proračunu dodani so seveda še razni drugi izredni in specialni krediti, tako da bodo morali slavni davkoplačevalci zopet prav globoko v žep poseči.

Lepo darilo. Štajerska šparkasa v Gradcu darovala je štajerskemu skladu za ujme 3000 kron podpore.

Gardni kapitan baron Fejervary umrl. V soboto zvečer je umrl gardni kapitan baron Fejervary. Fejervary je bil dne 28. oktobra 1884 imenovan za honvednega ministra in je dne 14. oktobra 1904 podal svojo demisijo. Naslednje leto je bil imenovan za ministrskega predsednika, toda že leta 1906 je demisijoniral.

Spioni. Iz Črnovic poročajo: Dne 22. p. m. so v Sadagori aretirali veleposestnika Milczocha in njegovo soprogo, ljudsko učiteljico Heleno Milczoch, ker sta osumljena špionaže v prosep Rusije. Hišna preiskava pri rusofilskih agitatorjih je razkrila material, iz katerega so razvedeli, da je bila zakonska dvojica Milczoch v ozkem stiku s petrograškim generalnim štabom. Žena je rojena Rusinja, njeni bratje so ruski častniki.

Pisma umrlega kardinala Rampolle. Iz Rima poročajo: Po smrti kardinala Rampolle so našli v njegovi zapuščini obširno korespondenco z milansko grofico Parravicino, v kateri se je ta zelo ostro izrekla o papeževi okolici. Grofica je prosila dediče Rampolle, naj ji vrnejo pisma. To se pa ni zgodilo. Ko je bilo v florentinski reviji objavljenih več pisem, ki so vzbudila v Vatikanu nezadovoljnost, je odvetnik grofice izročil pisma sodišču. Veliko senzacija vzbujala tudi okolščina, da so grofico po posredovanju milanskega nadškofa pozvali, naj odloži predsedstvo katoliškega ženskega društva.

Dva špijona na Štajerskem? „Grazer Volksblatt“ poroča, da sta bila na cesti med Celjem in Vojnikom dva Italijana aretirana, ki se ju dolži vohunstva. Pišeta se Ferdinando Valente ter Biago Jaconelli. Imela sta „pas“ za inozemstvo in natančne generalštab-karte od Spodnje Štajerske. Oddalo se ju je sodišču.

Poljski Sokoli. „Slowo polskie“ poroča, da bodo poljska sokolska društva izstopila iz vseslovanske sokolske zveze, da s tem protestirajo proti sprejemu ruskih sokolskih društev.

Velezidajniški proces. Iz Szatmar-Nemetija poročajo: 22. p. m. se je začela glavna razprava proti 35 Romunom, ki so 10. aprila 1913 dejansko insultirali v vasi Kismajtemy vikarija nanovo ustanovljene grško-katoliške ogrske škofije, Jaczkovicha. Baje so se vršile tudi razne proti državi naperjene demonstracije.

Obsojeni Romunci na Ogrskem. Iz Szatmar-Nemetija poročajo: Sodišče je izreklo včeraj po-

podne razsodbo glede povzročiteljev demonstracije v Kismajthenyžu, kjer so insultirali vikarija nanovo ustanovljene grško-katoliške ogrske škofije, Jaczkovicha. Župnik Jurij Marosau je bil obsojen na poldrugo leto ječe, ostali pa v zaporu od 8 mesecev do 15 dni.

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 17

Dopisi.

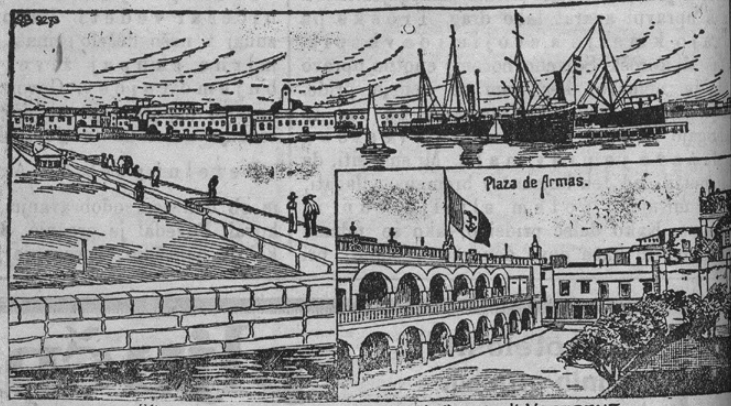
Sv. Lenart v Slov. gor. „Narodni List“ štef. 9 in tudi njemu priloženi „Mariborski Glasnik“ se trudita moj pogrebni zavod pri Sv. Lenartu nemilo počohati. List imenuje zavod „nepotrebno potratnost“, ker na deželi sosešč „ljubega rajnega“ tako radi poneso v grob, v mestu pa ne; torej je zavod le „posnemanje mestnih navad“. Kar se pa tiče cen, si podstop lažnjivi dopisnikar brez dokazil izreči, da sem si samo za polaganje na oder in za moje spremstvo računil 340 K. Kje pa so pismena naznanila? Kje so dragi vencji z zlatimi napismi v nemškem in slovenskem jeziku? Kje so postavljeni? V „Glasniku“ pa laže dopisnu, da „naš Senekovič še cerkvene pogrebne pristojbine dodeljuje in se mu vsled tega od cerkvenih udovavstreže več. Ta lažnjiv oglas se popravi v mariborskem listu samem. A dokaz je, da pri getovih ljudeh nevoščljivost premaga resnico! Dragič več!

Franc Senekowitsch.

Cirkovce. Tukajšnji krčmar Korže postati si je lani novo kegljišče. To kegljišče je oddaljeno kakih trideset korakov od cerkve. Tudi se keglja ne oziraje se na svetek ali petek. Lani smo veliki teden pri božjem grobu molili, rožljali je po kegljišču, kakor bi bil manever ob Cirkovce. Ko se je nesel Zveličar na veliko zaboto okoli cerkve, tudi takrat ni bilo miru na kegljišču. Keglja se vsako nedeljo in prazniki tudi takrat, kadar se opravlja sv. maša ali večernice. Če ni ravno drugih igralcev, keglje gospod Korže s svojo hčerko in sinčekom. Pravijo, da njegov Maks (ki je dobro znan prisojnik) celo spi v kegljišču. Ker je pa sedaj prokleti dež (tako je bilo namreč ob deževju večkrat tam slišati) večkrat motil igralce, hodi sedaj gospod Korže kegljišče pustiti pokriti, da se bo lahko tudi ob deževju kegljalo. Gospod župnik, ki radi vtikate svoj nos v take reči, bi vas nič ne brigajo, zakaj ga pa ne porinete kaj? Aha zato menda ne, ker je gospod Korže klerikalec od nog do glave, odbornik klerikalne posojilnice ter plesalec farovške muzike. Če se po to go dillo pri kakem naprednjaku, pisali bi se „Gospodarju“, da bi moral dvakrat izhajati na teden in pa kričali (pardon kričati ne zna) iz prižnice kakor ste v nedeljo, da bomo u pogubljeni, ki beremo „Štajerca“. Zatorej vas svetujemo gospod župnik, da podčitate svoje

Veracruz.

Vojna med Ameriko in Mehiko pričela je z boji okoli mesta Veracruz, Mehikansko mesto Veracruz leži ob morskobali in se je pristanišče šele pred kratkim z dolgimi „moli“ in 8 metrov globočine zgradilo. Od Veracruzua vodijo dve železniški progji do mehikanske prestolnice, pariške zveze pa vežejo mesto z Orleansom, zahodno Indijo, Novim Yorkom ter Evropo, nadalje kabelji s Havahom in Gelvestonom. Mesto ima prav lepe ceste in nekaj lepih javnih trgov, cerkev ter gledališč. V Veracruzu ima tudi nemški konzul svoj sedež. Pristan brani več fortov, m. nj. najvažnejši San Juan de Ulna na otoku Ulna. Mesto bilo je l. 1520 ustanovljeno. Do leta 1825 je bilo španska last, do l. 1838 francoska, pozneje ameriškano in konečno mehikansko.

Bilder von der mexikanischen Hafenstadt Veracruz.

Veracruz ima okoli 30.000 prebivalcev, med njimi veliko Mulatov in Evropejcev, ki posedujejo zlasti trgovino. Naša slika kaže pristan in pogled na mesto glavni trg „Plaza de Armas.“